

oxid kan give dyrene ubehag og i høje koncentrationer påføre dem skader.

De nævnte klimatiske faktorer er indbyrdes stærkt afhængige, og den optimale temperatur og luftfugtighed varierer afhængigt af bl.a. kyllingernes alder. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt at søge at præcisere kravene til de forskellige klimatiske faktorer nærmere. Producenten skal i stedet gennem nøje kontrol og styring af de forskellige faktorer under de til enhver tid givne forhold sikre sig, at kyllingerne ikke lider skade på grund af for høje temperaturer, for høj luftfugtighed, dårlig luftcirkulation eller lignende. Da der ikke sættes nærmere grænser for f.eks. luftens indhold af kuldioxid eller ammoniak, må det dog antages, at der først vil blive tale om at anvende strafbestemmelser i § 21, stk. 1, nr. 1, når der foreligger klare og tydelige beviser på, at producenten ikke har formået at sikre kyllingernes velfærd tilstrækkeligt. Det kan eksempelvis dreje sig om situationer, hvor producenten opdager, at ventilationsanlægget er brudt sammen, men ikke tager initiativ til at få det repareret, selvom temperaturen og luftfugtigheden stiger faretruende inde i huset.

Navnlig i perioder med særligt høje temperaturer udenfor – som under en hedebølge om sommeren – er det vigtigt, at temperaturen i huset ikke stiger for meget, hvis man skal undgå overdødelighed blandt kyllingerne. Det foreslås derfor tillige, at temperaturen inde i kyllingehusene ikke i væsentlig grad må overstige temperaturen udenfor i varme perioder. Dette kan f.eks. undgås ved at sikre, at husene kan blive oversprøjet med vand og derved blive kølet ned på varme sommerdage.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 7, hvoraf det bl.a. fremgår, at bestemmelsen svarer til § 6 i arbejdsgruppens udkast til bekendtgørelse, jf. afsnit IX i arbejdsgruppens delrapport.

Til § 7

Bestemmelsen fastsætter krav til størrelsen af belægningen i de enkelte kyllingehuse. Det foreslås, at den gennemsnitlige belægning ikke må overstige 40 kg levende kylling pr. m² gulvareal. Det betyder i praksis, at en stor del af slagtekyllingeproducenterne skal nedsætte deres belægning, da den gennemsnitlige belægning på landsplan var 43,4 kg/m² pr. 1. januar 2000. Imidlertid er høje belægningsgrader en væsentlig medvirkende årsag til bl.a. benproblemer blandt slagtekyllingerne, så selv om en sådan grænse vil have økonomiske konsekvenser for branchen, anses en grænse for nødvendig af hensyn til dyrenes velfærd.

Hvis der imidlertid skulle stilles krav om, at der på intet tidspunkt i produktionen måtte være mere end 40 kg levende kylling pr. m² gulvareal, ville det indebære store produktionsmæssige problemer for producenterne, idet svingninger i slagtetidspunktet på blot to dage kan have stor effekt på belægningsgraden (ca. 1,4 kg/m²). Desuden kan variation i dødelighed, antal indsatte kyllinger pr. hold og tilvæksten påvirke størrelsen af belægningsgraden ved slagtetidspunktet. De biologiske og logistkmæssige forhold gør, at producenten ved krav om sådanne maksimale belægningsgrader måtte regne med en betydelig sikkerhedsmargin på mellem 3 og 4 kg/m² for at undgå, at belægningen oversteg 40 kg/m². Belægningsgraden foreslås derfor målt som et gennemsnit, hvorved producenten får mulighed for løbende at tilpasse produktionen efter de aktuelle omstændigheder.

Henset til de økonomiske konsekvenser, som kravet om en gennemsnitlig belægning på maks. 40 kg/m² vil få for en stor del af slagtekyllingeproducenterne, foreslås der en passende overgangsperiode for så vidt angår dette krav, jf. § 22, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om den nærmere opgørelse af den maksimale gennemsnitlige belægningsgrad. Hvis lovforslaget vedtages, agter justitsministeren at fastsætte en regel svarende til den af arbejdsgruppen foreslåede om, at belægningen skal måles som et gennemsnit for det aktuelle hold kyllinger i et hus og de to forudgående hold fra samme hus. I bilaget til dette lovforslag er Justitsministeriets udkast til bekendtgørelse om hold af slagtekyllinger og rugeægsproduktion optrykt. Bestemmelsen i bekendtgørelsesudkastets § 6 svarer til arbejdsgruppens forslag.

Hvis erfaringerne med de her foreslåede regler på et senere tidspunkt resulterer i, at en anden beregningsmetode vil være mere hensigtsmæssig, kan det til den tid overvejes, om reglen i bekendtgørelsen bør ændres.

Lovforslagets § 7 svarer til § 4 i arbejdsgruppens lovudkast, jf. afsnit VIII i delrapporten om slagtekyllinger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 8 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 8

Krav om tilstrækkelig foder- og vandforsyning følger af den generelle regel i dyreværnslovens § 2, hvor efter enhver, der holder dyr, blandt andet skal sørge for, at dyrene fodres og vandes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundheds-